

megvásárolta az *Universul* című lapot, és megindította az antirevizíós mozgalmat. Azóta gyötör testileg és lelkileg kétmillió magyart, hogy rajtuk keresztül ránk nyomást gyakoroljon. Titulescu esetleg fegyveres konfliktust akar itt teremteni csak azért, hogy a világ szemébe hintse: lám milyen nagy baj van itt, csak a revíziónak az emlegetésére is.

„Erre az alattomos politikára a mi válaszuk csakis a passzív rezisztencia lehet. (nagy taps) Kultúrnemzethez méltóan csak a jogrendre támaszkova küzdhetünk tovább az igazságunkért. Nagy szerencsénk, hogy Amerika nem hajlandó a háborús adósságokat elengedni, így azok terhe alatt Franciaország és Anglia is kénytelen lesz lemondani a fegyverkezésről, úgyhogy a béke egyik legnagyobb présének Amerika rigorózus állásfoglalását kell tekinteni.

Bármilyen feszültté is válik az európai helyzet, nekünk a Trianoni békét végérvényesen elfogadnunk soha nem szabad. s az ellene folytatott küzdelem fegyverként mindig a passzív ellenállás lebegjen a szemünk előtt. Azt hiszem, – fejezte be szavait – a revízióhoz vezető út nagyobbik fele már messze a hátunk mögött van, s nem kell már sokáig várunk, hogy célhoz érjünk.”

Előadása befejezése után a közönség perceként lelkesen tapsolta Eckhardt Tibort.

A taps némultával Kertészné Kain Kató precíz zongorakiséretével Kertész Lajos énekszámokat adott elő, amelyet zajos tetszésnyilvánítással fogadtak.

A program következő számaként Becker Vendel dr. a megyésfőpásztor üdvözlését tolmácsolja, hangsúlyozva, hogy az egyetemi ifjúság a keresztény és nemzeti eszmék alapjára helyezkedve munkálkodjon. Ezután Schmidt Henrik dr. az egyetem, Széchenyi István dr. a város, Horger Antal dr. a DMKE, tarnói Buócz Béla dr. a DO³⁴, Varga Zsigmond a szegedi MEFHOSz, Trasszer Antal a fővárosi DEFHE, Sári Ignác pedig a budapesti MEFHOSz nevében üdvözölte a jubiláló egyesületet.

Jambrik Bertalan ifjúsági elnök zárószavai után 2 órakor a Himnusszal ért véget a díszközgyűlés.

Szegedi Új Nemzedék XIV. (1932) december 13. 2. oldal

296. Öreghy János: Szegedi fiatalok

A Szegedi Fészek Klub nagyjelentőségű kiállítása, amely gazdag és változatos összeállításban mutatja be Szeged múltját, jelenét és jövőjét keltheti fel a legszélesebb körök érdeklődését, annál is inkább, mert ez az első jólsikerült kísérlet nemcsak a város hagyományainak, hanem további fejlődési lehetőségeinek élénk állítására is. Az új építészeti tervek mellett, különösen az irodalmi és művészeti csoport mutat Szeged jövője felé. A VIII. számú terem gazdag művelődéstörténeti anyagán kívül itt találjuk Szeged alkotó fiatalságának ízig-vérig a mai

³⁴ Délvidéki Otthon

élethez kapcsolódó munkáit. Az érdeklődő szemlélőt valami jóleső érzés fogja el, amint a kiállított értékes dokumentumok szemlélése közben mind élesebben rajzolódik ki benne a szegedi fiatalok sokrétű mozgalmának izgatón érdekes képe. Jólesik ugyanis meggyőződnünk arról, hogy az álmos porvárosnak bélyegzett Szegeden vannak emberek, hívő és bízó talentumos fiatalok, akik csöndesen, de annál több kitartással fáradoznak programjuk céltudatos megvalósításán. A kiállításon bemutatott eredmények alapján azt látjuk, hogy munkásságuk két egymással szorosan összefüggő főirányban halad. Egyrészt szociális irányú tevékenységgel, másrészt korszerű művészi alkotásokkal és az új magyar kultúra értékeinek propagálásával igyekeznek a mai problémák megoldására képes embertípust kialakítani.

A Tanyai Agrársettlement mozgalom tagjai már évek óta járják a szegedkörnyéki tanyákat és ott tudományos szempontból is jelentékeny társadalomrajz munkát végeztek. A mozgalom ezirányú publikációi egész kis könyvtárat tesznek ki és minden tekintetben úttörő munkát jelentenek. A két Szegedi Kis Kalendárium, mely először szólaltatta meg a már veszendőnek indult alföldi népi értékeket, szintén jelentős állomása ennek a munkának. Meghatóak azok a szegedi fényképek, amelyek a vásárnapjaikat komoly munkára áldozó fiatalok csoportját a tanyai magyarok között mutatják be, amint ott előadásokat tartanak, ügyes-bajos dolgokban tanácsot adnak, a leánytagok gondozásba veszik a gyerekeket, ruhát, orvosságot, játékot visznek nekik. Kárász Judit művészi megoldásokban újszerű felvételei a szociofotó objektív eszközeivel tárják eléink a tanyai nép magárahagyott helyzetét. Hont és Tolnai tanulmányai, a nagy tehetségű Berczeli négy könyve és Ortutay most megjelent népballada gyűjteménye mellett Buday György több, mint száz darabból álló grafikai gyűjteménye teszik teljessé a szegedi fiatalok kiállítási anyagát. A mozgalom célkitűzései a színházművészet terén is érvényesülnek. Ebben a csoportban Buday díszlettervei és a bátortörekvésű Hont Ferenc már megvalósult és megvalósítandó színházi és szabadtéri rendezéseinek dokumentumait láthatjuk.

A szegedi fiatalok itt bemutatott eredményei legbiztatóbb reményeket ébresztik bennünk további munkásságukat illetően. Különösen akkor, ha Szeged közönsége megérti és átérzi mozgalmuk jelentőségét, és megértő támogatásban melléjük áll. Hiszen eddigi eredményeik annál is értékesebbek, mert magukra hagyottan, saját erejükből vívták ki őket.

Délmagyarország VIII. (1932). december 29. 7. oldal

297. Egyetemi tanácsi állásfoglalás a Szent István B. E-ről engedélyezéséről

Dr. Imre Sándor a Bölcsészlet-, Nyelv- és Történettudományi Kar dékánja felvilágosítást kér, hogy a Szent István Bajtársi Egyesület az Egyetemi Tanács által elismert egyesület-e. A felvilágosításra azért van szüksége, mert az egyesület egy